

Villódzó színekben és zajban
rohannak napjaink tova...
Advent érinti az időket,
mintha azt kérdezné: hova?
Az Úr elé? Vagy az Úr elől?
– Azt nem tehetjük meg soha!

L. V.

Adventi figyelmeztetés

A Jelenések könyve utolsó verseiben így szól Megváltónk az Ő követőire: „Íme, eljövök hamar...” Az első idők keresztyénei a "hamar" kifejezést nagyon is konkrétan értették, s néhány évre, legfeljebb néhány évtizedre gondoltak. Még Pál apostol is így gondolkodott kezdetben, mert az Úr Jézus megjelenésével kapcsolatban így fogalmaz: „mi, akik élünk...” Aztán idestova kétezer ezteendő telt el Urunk ígéretének elhangzása óta, s még mindig nem vált valóra. Ez a tény látszólag a csúfolódókat igazolja, akik szerint a hívők hiába várják Krisztus visszajövetelét. Számunkra viszont vigasztalást jelent, mert tudjuk, hogy az Úr késedelme kegyelmet és türelmet takar a megtérő bűnösök iránt.

Nemcsak az élő hit táplálja bennünk az adventi reménységet; a növekvő lelki-szellemi sötétség, az evangéliumi hittől való folyamatos elszakadás, a gonoszság megsokasodása és a szeretet megkevesbedése is figyelmeztetnek. Ezek a tünetek, valamint az utolsó idők jeleinek egyre határozottabb megmutatkozása arra intenek bennünket, hogy a mi Urunk visszajövetele nagyon közel van! Az egyes hívő ember számára minden történelmi korban, de különösen napjainkban, minden pillanatban valósággá válhat a „hamar”. Ezért hát vigyáznunk kell, hogy a várakozás közben ki ne fogyjon lámpásunkból az olaj, hanem folyamatosan igényeljük Atyánktól a hitben való növekedést és az Ő Szentlelkével való beteljesedést.

A Biblia utolsó előtti versében az Úr Jézus megerősíti övéinek: „Bizony, hamar eljövök!” Feleljük rá örömmel, tiszta szívvel: Ámen. Jöjj, Uram Jézus! **Kolozs**

Országos Protestáns Napok

Október 23–31.

Az idei Országos Protestáns Napok rendezvénysorozata, ahogy erről előzetesen is tájékoztattott a BékeHírnök, igen gazdag volt.

A Debreceni Református Kollégium dísztermében, október 28-án délelőtt – többek között – Dr. Almási Tibor főigazgató tartott előadást „A protestantizmus szerepe a humanista szellemi tudomány és oktatás kialakulásában” címmel.

A délutáni egyházvezetői vitafórumon a református, evangélikus, baptista és metodista elnökök szóltak bevezetőben „A humanista értékrend áldásai és csapdái egyházi gyakorlatunkban” címmel, majd válaszoltak a kérdésekre. Élénk és hasznos eszmecsere alakult ki.

A Pesti Vigadó zsúfolásig megtelt 29-én este. Dr. Kosári Domokos akadémikus előadásának címe volt: „Protestantizmus és nemzeti művelődésünk.” Kiemelkedő élményt nyújtott – többek között – a Baptista Egyház Központi Énekkarának és Kamarazenekarának szolgálata (Esterházy: Harmónia Caelestis), Oláh Gábor vezetésével.

A Deák téri Evangélikus Templomban Dr. Harmati Béla evangélikus püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa elnökének bevezetője után Dr. Almási Mihály a Magyarországi Baptista Egyház elnöke és az Ökumenikus Tanács alelnöke hirdette az igét, majd Dr. Bölcskei Gusztáv református püspök, a Zsinat lelkészi elnöke tartott előadást.

A következőkben Harmati Béla püspök úr bevezetőjéből és Almási Mihály elnök testvér igehirdetéséből közlünk részleteket hangfelvétel alapján.

Dr. Harmati Béla:

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim!

A Magyarországi Evangélikus Egyház és az Ökumenikus Tanács nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm mindazokat, akik eljöttek ma este, hogy hálát adjanak a reformáció áldásáért és együtt dicsérjék Istent ebben a közösségben szent ígéjéért, reformátorokért, és már-

tírokért egyházaink történetében. A mai emlékező istentiszteletünk vezérigéje a reformáció ünnepnapjának levélbeli szava, ahogy Korinthusba írta Pál apostol az első levél 3. fejezetében: „Testvéreim, más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.”

Mai ökumenikus ünnepélyünkön tisztelettel és szeretettel köszöntöm Ökumenikus Tanácsunk tagegyházainak, testvéregyházainak képviselőit, vezetőit. Különös jelentőséget ad a mai itteni istentiszteletünknek az a tény, hogy vendégeink először látogatnak el ide, a Deák téri evangélikus templomba. A szolgálatvégzés sorrendjében köszöntöm ezért Dr. Almási Mihály baptista egyházelnök urat, aki Isten igéjét hirdeti majd közöttünk. És köszöntöm Dr. Bölcskei Gusztáv református püspök urat, a zsinat lelkészi elnökét, Debrecen püspökét, a Tiszántúli Egyházkerület vezetőjét, akinek templomában az elmúlt napokban voltunk együtt a reformációi teológiai napokon. Tisztelettel köszöntöm Csernák István metodista szuperintendens testvért, aki szintén először szolgál majd gyülekezetünkben. Az Unitárius Egyház vezetője, Bencze Márton püspök testvér ismert a gyülekezet előtt, hiszen nem először szolgál közöttünk. Isten áldása legyen velünk, ígéjében, ígéretében, a mi Urunkban.

*

Dr. Almási Mihály:

Kedves Ünneplő Gyülekezet!

Az igehirdetés alapigéjét a Zsidókhöz írt levél 10. részéből a 35. verstől olvasom:

„Ne veszítsétek el tehát bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isen akarát cselekedjétek és így beteljesedjék rajtatok az ígéret, mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik. Az én igaz emberem pedig hitből fog élni; és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a Lelkem. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy éltet nyerjünk.”

(Folytatás a 382. oldalon)

Országos Protestáns Napok

Október 23–31.

(Folytatás a 381. oldalról)

Imádkozzunk!

Urunk, Jézus! Szeretnénk, ha te szólítanál meg bennünket a reformáció jegyében ezen az estén. Szeretnénk, ha szívünkhöz szólnál, és szeretnénk, ha képessé tennél bennünket arra, hogy mi is válaszoljunk a te igédre. A te Lelked által kérünk: légy itt közöttünk és tedd meg ezt! Ámen!

480 esztendővel ezelőtt egy hasonló őszi napon, Luther keményen fogalmazott; hitünk szerint Istentől ihletett pontjaival elindult a reformáció. Ez a reformáció a szó szoros értelmében nem hitújítás volt, hisz senki sem akart valamiféle mást az eredeti biblikus hithez képest. Visszaigazítás és visszaigazodás, visszaegyszerűsödés és visszatisztulás az a valami, amire szükség volt akkor is, és amire szükség van ma is. Katonai kifejezéssel élve, a reformáció nem roham, főleg nem ész nélküli roham előre, hanem visszavonulás. Vissza az eredeti forráshoz, egészen a forrásig. Mindnyájan tudjuk, hogy a hömpölygő folyó sokkal szennyesebb, mint a forrás. Vissza a forráshoz, egészen a Bibliáig. Az előrerohanás szektásodáshoz vezet, a visszavonulás, ha egészen a Golgotáig tart, megújuláshoz.

Ezen a mai estén **megújulásról** szeretnék beszélni. *Nem az a kérdés, hogy milyen legyen az új keresztyénség, hanem az, hogy milyen volt a régi.* Visszamérni, visszazabni deformálódott életünket az Igéhez. A szektaalapító mindig laikus, lélekkereskedő, tökéletesnek tűnő komplett tanokkal, a reformátor mindig tudós teológus, sok-sok kérdéssel és kételyekkel. Mi jellemző a sokszor reformátornak kikiáltott szektás tanítókra? Egyéni és nem biblikus magyarázatok. Többnyire a Szentlélekre hivatkozó tévtanítások. Összeférhetetlenség, dicsőségvágy, elsőségvágy, hívő gög, az alázat teljes hiánya. És mi az eredmény? Ideig-óráig tartó superközösség. Betartod a törvényt, és tökéletes leszel – ez az, amit ajánl ma egy szekta-prédikátor. Boldog földi élet, és aztán lehet, hogy üdvösség is. A hívek elkezdene tökéletes életet élni, és egy idő után rájönnek, hogy nem megy. Ilyenkor következik a képmutatás időszaka. Azt mondták, hogy menni fog. Úgy látszik, mindenki másnak megy, csak nekem nem. Hát úgy csinállok, mintha nekem is menne. Egy idő után az egész gyülekezet a képmutatók gyülekezete lesz. A képmutató tökéletesek gyülekezete. Milyen messze van ez a reformációtól! Belekerülünk egy hazugságkörbe. Néhány évvel ezelőtt beszélgettem valakivel, aki úgy döntött, hogy szektapré-

dikátor lesz. Furcsa ember volt. Amikor megkérdeztem tőle: te alapvetően most gyógyító vagy, vagy nem, azt mondta: „Nem, én csak imádkozom a betegekért.” Tovább kérdeztem: Mit gondolsz, az a busznyí ember, amelyik éppen vidékről jön föl, azt várja tőled, hogy imádkozzál értük, vagy azt várja, hogy meggyógyítsd őket? Nem válaszolt. Furcsa kettősség.

Természetesen az emberek szeretnének meggyógyulni. Természetesen az emberek szeretnének boldogan, békésen, gond nélkül, gazdagon élni. Csakhogy a Szentírás nem ezt ígéri a hívő népnek. A reformáció valami egészen másról beszél. Borzasztó, ha belegondolunk, hogy igazában milyen módon sodródik alkalmasint egy-egy lelkipásztor, mert hogy elvárják tőle, hogy azt tegye, amit egyébként korábban hirdetett is – hogy mondjuk, gyógyítson, különleges csodákat tegyen –, tényleg belekényszerül, és egy idő után elkezd, megpróbálja. Talán még egy kicsit sikerül is. Ez valami egészen földcentrikus, valami egészen testcentrikus gondolkodás. Ezzel szemben a reformáció gyötrő igazságkeresés. Lelki béke keresés. Szenvedéseken át is, ahogyan a felolvasott igében a 32. versből szemléljük. Bizalom. Tűrés. Hitből való élet. Nem meghátrálás. Nos, ezek azok a dolgok, amelyek az örök életre vezetnek.

Mi nem az ébredés? Egészen biztosan nem stílusreform. Mi nem az ébredés, és mi nem a megújulás? Egészen biztosan nem liturgikus reform, nem zenei reform, hanem valami egészen más. Segítségül hívhatjuk az ígét, ha Pál apostoltól idézzük, az Efézusi levél 4. részéből, ahol ezt olvassuk: „*Vessétek le a régi élet szerint való embert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott. Újuljatok*

meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten szerint igazságban és szentségben teremtetett. Újuljatok meg lélekben, újuljatok meg elmétekben.”

Nos, ez a reformáció. **Szellemi-lelki és intellektuális megújulás.** Áldozatok árán is. Engedjétek meg, hogy ma este – Luther, Zwingli, Kálvin, Melancthon és a többiek mellett – az anabaptistákról is szóljak röviden. A reformáció harmadik ágának szoktuk őket nevezni, de valójában elég keveset tudunk róluk, mert hamar megszűnt a mozgalmuk. 1528-ban, 11 évvel a reformáció után az anabaptista reformmozgalom fő alakja, *Hubmayer Baltázár* már halott. Máglyán égették el. Három nappal később a feleségét vízbe fojtották. 1527-ben, 10 évvel a reformáció indulása után Augsburgban 1100 tagú baptista gyülekezet van, Nikolsburgban 12000 tagú. *Grébel Konrád* börtönben halt meg, *Manz Félixet* vízbe fojtották. *Szatler Mihályt*, *Blaurock Györgyöt* máglyán égették el. Ugyanekkor, egykorú krónika szerint, 2000 baptistát végeztek ki. 1530-ban az amsterdami baptista lelkipásztort és 8 társát Hágában lefejezték. Amsterdamban póznára tűzték a fejüket közszemlére. *Menno Simon*, a mennonita gyülekezet alapítója akkor tért meg, amikor végignézte egy baptista szabómester keréketörését.

Ugye ez valami más, mint vidám, boldog élet? És mégis: *ez az az élet, amelyet az Úr vár tőlünk.* Nem valamiféle tehermentes, nem valamiféle fesztiválszerű... nem szólok a magyarországiakról, csak egyetlen nevet említek, Fischer Andrást, aki 1540-ben már mártírhaltálta Magyarországon.

Mi tegyünk ma? Azt hiszem, hogy elsőrenden *felekezeti megújulásra lenne szükségünk.* A megújulás nem valami olyasmi, amit eldöntünk, és akkor menni fog. Az ébredés nem spontán dolog. *Csak az tud felébredni, akit Isten fölébreszt.* De fölébredni nekünk kell. Milyen jó lenne, ha ebben az országban, ahol alapvetően a reménytelenség jellemző, amiről énnekem bevezető versében olvastunk, reménykedő nép lennénk! „*Ne vesszétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van!*” Egy reménytelen, bizalomvesztett nép között élünk. Milyen jó lenne, ha legalább a reformált egyházak tagjai másképp gondolkodnának; reménykedve gondolkodnánk. Semmi okunk nincs az örömré, semmi okunk nincs a reményre, ha körbenézünk, akár ebben az országban, akár a világon. De egészen megváltozik a kép, ha följebb emeljük tekintetünket, és a mi Urunkat kezdjük el nézni, azt a Jézust, aki a szenvedés útját végigjárta. Miért ne lennénk reménykedők, miért ne lennénk fölfelé tekintők? Miért ne bíznánk jobban, és miért ne nyernénk új erőt? Eppen a

(Folytatás a 385. oldalon)

VASÁRNAP DÉLUTÁN

Szent élettel várjuk az Úr megjelenését!

1Péter 1:13-16

Isten megváltott népe adventben él: hittel és meggyőződéssel készül Krisztus elé, aki eljött kisgyermekként, bűneinkért meghalt és feltámadt; eljön újra „nagy hatalommal és dicsőséggel” (Mt 13:26). Hatalmát az Atyától nyerte (Mt 28:10), és addig gyakorolja, amíg befejez, elvégez mindent. Akkor visszaadja az Atyának (1Kor 15:23-28). Legyőzte a halált, lába alá vet minden hatalmat és erőt; megdicsőíti övéit – valóra váltva hitüket. „...mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat” (2Kor 5:10).

A földi idő nyitottság az örökkévalóságra, ahol állandó lenné válik minden. A földi élet, magatartás eldönti a jövőt. Ezért visszavonhatatlanul fontos a jelenvaló élet, életmód, erkölcs. A túlvilágon már senki sem változtathat sorsán. A legfontosabb tehát: a bölcs, előrelátó és józan gondolkozás és élet. Isten szentségre hívta el övéit. E magasztos elhívásból kötelezettség származik, felelősség hárul mindenkire, hogy földi életét szentül élje. A megszentelődés: az újjászületett élet folyamatos növekedése, kiteljesedése.

Az embert Krisztus választja ki, szabadítja meg bűneitől. A megszentelést is a szent Isten végzi el. Az embert megtérése, életének átadása nyomán formáló kezébe veszi. Az ellopott autó

kalandos úton, megrongálódva került vissza tulajdonosához, akinek első dolga volt rendbehozni járművét. Mennyivel inkább megtisztítja és megszenteli Isten az elveszett és megtalált emberek életét! A bűnös állapotból a szentség állapotába segíti kegyelme által. Isten nem akarja, hogy az emberek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérjen és éljen. „Az az Isten akarata, hogy megszentelődjetelek ...” (1Thessz 4:3).

Isten előtt nem állhat meg, országába nem mehet be semmi tisztátalan. Megváltott népét úgy akarja maga elé állítani dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, ránc, hanem szent és feddhetetlen legyen (Ef 5:25-27). Az Úr megszenteltjei nem álszentek, nem képzelt szentek, hanem valóságos tisztaságra, kifogástalan állapotra törekszenek a Krisztus napjára (Fil 1:10-11), mert komolyan veszik: „...tisztátalanok pedig nem jutnak be oda...” (Jel 21:27). Vagy: „...egyetlen paráznának, tisztátalanoknak vagy nyerészkedőnek, azaz bálványimádónak sincs öröksége a Krisztus és az Isten országában” (Ef 5:5). A szent élet nem elméleti fogalom, hanem az odaszánt élet Isten akarata szerinti viselkedése, magatartása. Az ígéhez igazodót megszenteli az ige. Nem érdemei, teljesítményei alapján akar megállni Krisztus előtt, hanem tökéletesen a kegyelemben bízva. Előre megy a szentség útján, nem tér vissza régi életéhez. Mivel a visszajövetel napját, óráját az Atya titka őrzi, idejét nem a végidőkre vonatkozó számításokkal tölti, hanem a rábízott talentum hűséges kamatoztatásával.

A szekularizált világ nem ismeri a szentség útját. Sőt, tagadja, hogy lehet szent életet élni. Természetesnek tartja a bűnös, önző, érzéki életet. Pedig ez megfoszt az üdvösségtől és a testi életre nézve is gyakran tragikus. Ember, ébredj fel, amíg nem késő! Hagyd el bűneid útját, lépj a megtérés útjára, amely az atyai házhoz vezet! Itt Jézus vére megtisztít: bocsánatot nyernek bűneid, és az Atya felöltöztet tiszta ruhába, lábad a szent élet útjára helyezi.

Két ige: „Ime, meggyógyultál, többé ne vétkezzél, hogy valami rosszabb ne történjék veled” (Jn 5:14)! A rosszabb: az örök élet elvesztése.

„Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben” (Kol 3:4).

Érdemes felövezni gondolkodásunkat: hitben és szent életben járni! Most Isten gyermekei vagyunk, egykor hasonlökká leszünk hozzá, meglátjuk Őt teljes dicsőségben. Ez a reménység tiszta, szent életre ösztönöz, mert Ő is tiszta (Kol 3:1-3).

Szilágyi Sándor

Advent

*Testvéreim, már itt az óra, keljete fel!
Forduljatok az Úr felé hívó lélekkel!*

*Már a kakas rikolt s a pirkadat, a hajnal
homlokotokon ragyog bíbor sugarakkal.*

*Most, most tárjátok ki szíveteket egészen,
ne éljete gyáván, kishitűségben!*

*Közel az üdvösség. A vétket vessétek le,
öltözzetek világosságba, erényekbe!*

*Az Úr Jézus Krisztust öltétek magatokra,
mint tavasszal a fényt a kertek rózsabokra!*

*Mint égbolt s tengerszem, Őt tükrözzétek,
mert Ő a Szépség, Ő az Eszme, s Ő a Lényeg.*

Ölbey Irén

Heti szemle

Az Egyesült Államok Külügyminisztériuma a kongresszus megbízása alapján nyilvánosságra hozta első jelentését a vallásszabadság helyzetéről a világon. A jelentés éles kritikát gyakorol az egyházak helyzetét illetően a Kínai Népköztársaságban. A kínai kormány csak a kormányzat iránt lojális egyházakat ismeri el, és betiltott többszáz, ún. "házi gyülekezetet" – áll a jelentésben. Több muzulmán országot is megnevez (Pakisztán, Irán, Szudán, Szaúd-Arábia), ahol a keresztény kisebbséget megfosztották vallásuk szabad gyakorlásától. A jelentés kitér a Scientology egyház elleni német intézkedésekre is, de csak abban a for-

mában, hogy "gondot okozna", ha egyes személyeknek vallási jellegű szervezetekhez tartozásuk miatt kellene diszkriminációban részesülniük.

Clinton elnök – egyházi vezetők és politikusk közös javaslatára – a múlt évben nevezte ki a Vallásügyi Tanácsadó Bizottságot. Madalaine Albright külügyminiszter asszony a jelentés bevezetésében kijelenti, hogy a jövőben a kormány fokozott figyelmet fordít majd a vallások és egyházak helyzetére, szabadságára mindenütt a világon.

*

Az afrikai Zambia sajtója és televízió állomásai egyre több hírt közölnek arról, hogy az egyházak és vallások nevével visszaélve „sátánista csoportok” tevé-

kenykednek a társadalomban. Ezek a római katolikus és protestáns egyházak, de az evangélikál mozgalmak nevét is felhasználják visszatartó akcióik, tevékenységük igazolására.

A zambiai egyházak és vallási közösségek élesen tiltakoznak a „sátánista” csoportok felháborító tevékenysége ellen. Ezek célja – jelentik ki – az egyházak és vallások diszkreditálására és az ország, a társadalom rendjének és békéjének fölbomlasztására irányuló összeesküvés.

A zambiai kormányzat szigorú kivizsgálást ígért, és ezeknek a vallás nevével visszaélő csoportoknak a szigorú megbüntetését helyezte kilátásba.

(ENI)

Míg épült a templom, épültek a lelkek is

A GYÜLEKEZET LEKIPÁSZTORA szeretetteljesen invitált a pesterzsébeti új imaház nagytermének birtokbavételi ünnepségére. Négy és fél évi kemény, megfeszített munka előzte meg ezt a gyönyörű napot. Délután érkezünk az Ady Endre utcai új imaházhoz. A késő októberi vasárnap délután szürkületében csillogó fények szűrődtek ki az imaház hatalmas, boltíves ablakain át. Már ezek a kiszűrődő fények is különös melegséggel töltöttek el. A gyönyörű sátor tetőzet fenyőburkolatát fények világítják meg és ünnepi templombelsőt kölcsönöznek együtt a hófehér falakkal. Mindenki igyekezett helyet találni, hiszen ezt a napot a hannoveri baptista énekkar vendéglátásával kötötték egybe az erzsébeti testvérek. Sok-sok ismerős arc, és mindenkién alkalmi ünnepélyesség ült. Látszott, hogy a vendég énekkar iránti érdeklődés csak az egyik ok volt az örömré; az igazi, az sokkal mélyebb. Mérföldkőhöz érkeztek testvéreink. Birtokba vették az új imaházat, amiért keményen dolgoztak, és áldoztak érte időt, pénzt számolatlanul. Mellettem egyik testvérnő újságolja örömmel: Nagy egységben dolgoztunk. Elűztük magunk közül a Sátánt. Persze próbálkozott meghasonlást szítani, de nem engedték magunk közé.

Hartmut Stiegler, és tolmácsa, Nemeshegyi Zoltán lelkipásztorok

A hannoveri énekkar az új imaházban

A BÚTORZAT MÉG A RÉGI, a világítás is módosításra szorul, a hangosításon is finomítani kell. Be kell laknunk még az imaházat – tájékoztat a gyülekezet lelkipásztor, aki láthatóan meghatott ünnepélyességgel végzi szolgálatát. Szinte álmodom – mondja. Szavaiban öröm, megilletődöttség, hála és nagy-nagy megkönnyebbülés ötvözete érezhető. Legyen áldott az Úr neve – visszhangzik a gyülekezet apraja-nagyja szívében, de a miénkben, vendégeiben is.

Belépve az új imaházba, úgy érzem, igazi otthonba lépek. Ez a mi közösségünk, ez az Úr háza. Ő itt van. Ebben bizonyos vagyok. A vendég énekkar ajkán buzgón zendül az első ének: „Lobet dem Herrn!”. – Dicsérjétek az Urat! Méltóbb eszköz ezen az alkalmon nem is lehet, mint a gyülekezet örömét kifejező ének. Majd a két énekkar – a hannoveri és a pesterzsébeti – közös éneke csendül fel latinul. „Cantate Domino!” – Énekeljétek az Úrnak! Száznál több torokból zendül a dicséret. Lelkesen, átélve, odaadóan. Ekkor fedezem fel, milyen nagy-szerű az új imaház akusztikája. Azután a vendéglátó pesterzsébeti énekkar külön is megszólal. „Testvérek, jertek, adjunk hálát

az Istennek.” – Hiteles, igazán átélt háladási ez. Csoda-e, ha úgy tűnik, sokszorosan jobban, szebben szól az énekkar éneke, mint a régi, Ferenc utcai imaházban? Hiszem, hogy nemcsak a jobb akusztika tette, hanem a hálával csordult szív!

AZ IGEHÍRDETŐ, AKI KARNAGY, zongorista is a hannoveri énekkar élén, arról beszél, hogy az Úr Jézus ismeri a nevemet, ismeri mindnyájunk nevét, Ő néven szólít bennünket. Míg hallgatom a szinte személyhez szóló biznyságtételt, arra gondolok, milyen jó, hogy én is megismerhettem az Ő áldott nevét. Gondolataimat az erzsébeti énekkar éneke igazolja vissza. „Mily boldogság, hogy szívemben már az Úr Jézus él!” Szárnyalva zeng az ének a „sátorkupola” alatt. Az énekesek arcára kiül az őszinte öröm, – nem volt hiába a sok áldozathozatal, de annak öröme is, amelyet a szívükben lakozó Úr Jézus társasága jelent.

Az igehirdetést személyes biznyságtételek követik. Egy asszony beszél, aki elvesztette férjét, de új társat talált Jézusban és a gyülekezet tagjaiban, s egy férfi, akit édesanyja imádsága segített a közösségbe és közel Jézus Krisztushoz. A spirituálék, a hangszeres zene: a gitár, a fuvola, a zongora mind-mind az Urat dicsérte. Könnyű volt a hálával csordultig telt szíveket örömré hangolni. A két énekkar Magnificat éneklésébe bekapcsolódott a gyülekezet is, és több mint 300 testvér – helyiek és vendégek – együtt magasztalták az Urat.

„TUDOD, AZ ÚR LÉPÉSÉRŐL LÉPÉSRE VEZETETT minket, a pénz is mindig idejében érkezett.” Megelégedett, boldog biznyságtételek, megtapasztalás az Úr vezetéséről. Úgy érzem, míg felépült a templom, épültek a lelkek is. Ez igazi növekedés az Úrban! A Magnificatot, az Úr magasztalását az áldás követte, majd a közös esti ének: „Ő terjeszd ki, Jézusom, oltalmazó szárnyad.” Míg szólt az ének, csendben, a szívem mélyén hálát adtam az Úrnak mai, új csodájáért, amelyet szeretett testvéreim között művelt Pesterzsébeten. Éreztem, úgy borul ez az oltalmazó szárny az Úr pesterzsébeti népére, ahogyan a gyönyörű sátor tető koronázza Budapest legújabb, még fel nem avatott imaházát. Imádságként zengtem én is az éneket, hisz tudom, mindnyájunkat oltalmaz az Úr, s örködik vigyázva ránk. Ő nem hagy magunkra. Ennek ékes biznysága a négy és fél év alatt immár teljesen felépült új pesterzsébeti imaház.

Marosi Nagy Lajos

Az ünneplő gyülekezet

(Fotók: Deme Károly)

Lelkipásztor-avatás Méhkeréken

Október 4-én, szombaton, történt **Daniel Burtic** testvér lelkipásztorra avatása a méhkeréki baptista gyülekezetben. *Hodozsó János* lelkipásztor testvér távozása óta, mintegy három évig nem volt lelkipásztora a méhkeréki gyülekezetnek. Időközben a gyülekezet megválasztott és fölvatott három presbiter és egy diakónus testvért, akik új lendülettel vitték tovább a gyülekezeti munkát. Folyamatosan történt az új lelkipásztor-lakás kialakítása.

Imádkozva kereste a gyülekezet az új lelkipásztort, aki majd beáll a missziómunkába. Több alkalommal, havi rendszerességgel jött Romániából lelkipásztor, igehirdető a már korábban kialakult testvéri kapcsolatok alapján a nagyváradai Emanuel Baptista Gyülekezetből, a Bihari Missziókerülethől, valamint a Nagyváradai Teológia hallgatói és végzősei köréből (Emanuel Institutul Biblic). Így talált egymásra a Méhkeréki Baptista Gyülekezet és Daniel Burtic testvér, aki az említett nagyváradai lelkipásztorképzőben végzett, és szerkesztőként dolgozik a nagyváradai baptista rádiónál. Ez év áprilisában meghívta lelkipásztorának a gyülekezet Dániel testvért. Ő elfogadta a meghívást és azóta pásztorolja a gyülekezetet egyelőre a hétvégeken átjárva Romániából. Az előzetes szervezés és egyeztetések után megtörténhetett a lelkipásztor-avatás. Ezen az alkalmon részt vett és igehirdetéssel szolgált *dr. Vasile Talos* testvér, a Romániai Baptista Szövetség elnöke. Vele együtt eljött *dr. Cornel Jova* lelkipásztor, a Bihari Baptista Egyház-

kerület elnöke, *Bodor Alexandru*, az egyházkerület titkára is jelen volt. Magyar részről *Szlovák Tibor* ügyintéző lelkipásztor, a Körösvidéki Missziókerület megbízott elnöke vezette le az istentiszteletet. *Pátkai Béla* missziói titkár testvér köszöntötte a romániai vendégeket és buzdító igéi gondolatokkal szólt a gyülekezethez. Bekapcsolódott az istentiszteletbe *Mészáros Kornél* testvér, egyházunk megbízott főtitkára is. Az istentiszteleten az igehirdetés után Daniel Burtic testvér bizonyosságtétele hangzott el elhívásáról és arról, hogyan tapasztalta meg Isten vezetését ezen az úton, míg a Méhkeréki Gyülekezet lelkipásztorává lett.

Ezután került sor a kézzeláttartott avató imádságra. Az avatóbizottságot a következők alkották: Dr. Vasile Talos, Dr. Kornél Jova, Bodor Alexandru, Mészáros Kornél, Pátkai Béla és Szlovák Tibor. Az avatandó fölött Dr. Vasile Talos és Mészáros Kornél imádkozott.

Ezután következtek a köszöntések. A Diakónus Bizottság nevében *Marosi Nagy Lajos* elnök testvér köszöntötte a lelkipásztort és a gyülekezetet. A köszöntések sorában a jelenlévő aktív és nyugdíjas lelkipásztorok, szolgatársak, a gyülekezet különböző szolgáló testületei, valamint a hivatalos vendégek és a testvéregyházak képviselői következtek.

Megtisztelte jelenlétével e rendkívüli istentiszteletet a Miniszterelnöki Hivatal Egyházi Kapcsolatok Főosztálya képviselőjében *Egyed Albertné* kormányfőtanácsadó, aki szintén köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. *Freyán István* főosztályvezető is mondott üdvözlőt a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal nevében. A Magyarországi Románok Kulturális Szövetsége elnökségi tagja, *Boka Tibor* ugyancsak köszöntést hozott. Részt vett az istentiszteleten Méhkerék polgármestere is: *Dr. Ruza György*.

Az eseményekben gazdag, örömteli istentiszteleten a helyi gyülekezet fúvószenekara szolgált. A tolmácsolás szolgálatát Hodozsó János lelkipásztor testvér, valamint Bodor Alexandru (Bodor Sándor) testvér végezte. A gyülekezet örömmünnepe még folytatódott másnap, vasárnapi istentiszteleteken, amikor még közöttük szolgált az újonnan fölvatott lelkipásztor mellett Dr. Vasile Talos testvér is. Más hivatalos vendégek is bekapcsolódtak a vasárnapi istentiszteletek köszöntői sorába.

Isten áldása kísérje a Méhkeréki Baptista Gyülekezet új korszakát, és kívánjuk, hogy legyen gyümölcsöző a gyülekezet és új lelkipásztora közös szolgálata a lélekmentésben és gyülekezetépítésben!

Szlovák Tibor

Országos Protestáns Napok

(Folytatás a 382. oldalról)

Krisztusra tekintés nyomán új reformációs erőt, amellyel talán itt ebben a hazában példa is lehetne a magatartásunk. Nem feltétlenül nemzeti pesszimizmusunk kellene, hogy jellemző legyen ránk. – Valami kicsi optimizmus, valami kicsi Krisztusra tekintés, valami szikrányi hit, és ha lenne – és én úgy gondolom, van – legalább mustármagnyi hit, hisz ma este megtelt ez a templom... És ha elvisszük magunkkal ezt a mustármagnyt, talán még fává is növekedhet. Én azt hiszem, hogy azon túl, hogy új prédikációs stílusra, új teológiára, nos azon túl új életgyakorlatra is lenne szükségünk. Fénylő arcú keresztyénekre. Olyanokra, akik sugároznak tudják, sugározni akarják Jézus fényét.

Ébredés. Amerikában egyszer egy édesapa a fiával egy vadászházban tartózkodott, amikor észrevették, hogy ég körülöttük az erdő. Az apa amikor szemlét tartott, és látta, hogy körben ég az egész erdő, valami egészen furcsa dolgot csinált. Az autóból kiengedte a benzint, aztán a tisztáshoz közel levő fákat, bokrokat lelöcsölte a benzinnel. A fia kérdezte: Mit csinálsz, édesapám? Meggyújtom – mondta. Fölégette az erdőt a ház közelében. A tűz egyre közelebb jött, menekülési útvonal nem volt. De mire a tűz odaért, körülöttük leégett az erdő. Megmenekültek. Mert ami egyszer elég, az még egyszer nem tud meggyuladni, az még egyszer nem tud elégni. Föl kellett áldozni ott a ház körül az

erdőt, annak érdekében, hogy életben maradjanak.

A legfontosabb reformációs kérdés: Mi az, amit hajlandó vagy fölládozni azért, hogy életben maradj, te meg a gyerekeid? Mi az, amit hajlandók vagyunk (lennénk) fölládozni mi, protestánsok azért, hogy életben maradjunk? Hogy életben maradjanak a gyermekeink? Mi az, amit hajlandók vagyunk elégetni, hogy fennmaradjon, megmaradjon, életben maradjon nemzetünk. Ezek alapvetően fontos kérdések.

Én nem tudok és nem is akarok tippet adni. Mutassa meg nekünk a Szentlélek Isten, hogy mit kell fölládoznunk azért, hogy a reformáció a maga eredeti friss üzenetével ma ébredést, megújulást eredményezzen. Segítsen nekünk ebben a mindenhát Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus a Szentlélek által! Ámen!

Tervezés, szabályozás - I.

A címben szereplő fogalmakat általában a műszaki életben, építészetben, pénzügyi területen, esetleg az árvízvédelemben szoktuk használni. Én most mégis a házasság, család gyermekvállalással kapcsolatos tervezési, szabályozási kérdéseivel szeretnék foglalkozni. Némelyek azon a véleményen vannak, hogy a családtervezéshez egyedül Istennek van joga. Ezért aztán fontos kérdés, hogy a sok hívő házasságban mégis csak gyakorolt gyermekvállalás szabályozásról lehet-e valamilyen formában árnyaltabban szólni úgy, hogy ne kerüljünk kibékíthetetlen ellentétbe a Szentírással.

Teszem ezt öt gyermek érintett édesapjaként, aki ezt a tényt szeretném nem saját érdememként feltüntetni, hanem Isten jókedvű ajándékozó gesztusaként. Akkor is igyekszem így gondolkodni, ha ezek az ajándékok nem mindig csak édes terhet jelentenek. Biztosan vannak, akikben megfogalmazódik a kérdés: Tényleg találunk biztos kapaszkodókat a Bibliában – életünk sokféle kérdésével vívódva?

Ez ügyben azt vallom, amit Lawrence J. Crabb Jr. lelkipáter, tanácsadó egyik könyvében olvastam: „...a Biblia az élet minden kérdésére kielégítő választ ad, de nem azért, mert minden jogosan felmerülő kérdésre közvetlenül megfogalmazott válasza van. A tanácsadásban a Biblia elégséges; feltételezve, hogy alkalmazható bibliai alapelveket fogalmaz meg, melyek átfogó módon érvényesek az élet minden kapcsolati kérdésében.” (kiemelés E.B.) (1)

Ezek után mit mondhatunk azoknak, akik ezt kérdezik: Van-e jogunk úgy kezdeni a házasságunkat, hogy előbb "csak" örülünk egymásnak, és a gyermekáldással várunk?

Idézzük fel az 5Móz 24:5-öt!

„Ha valaki új házast, ne vonuljon hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet. Maradjon otthon kötelezettség nélkül egy évig, és örüljön feleségével, akit elvett.”

Vagyis „az Úr egyéves türelmi időt engedélyezett az új házaspároknak arra, hogy összeforranak, és egy egész életre szóló meghitt partner-kapcsolatot alakítsanak ki. Az örüljön jelentése: gyönyörködtesse feleségét, ismerje meg őt, és fedezze fel, mivel szerezhetne örömet számára.” (2)

Köztudott, hogy egy házaspár életében nem a harmadik vagy negyedik gyermek hozza a legnagyobb fordulatot, hanem az első megszületése. Egészen hosszú időbe telhet, amíg a szülők első gyermekük megszületése után rájönnek, hogy egy héten egyszer-kétszer szakíthatnak 1-2 órát idejükből egymás számára, hogy azt beszélgetéssel töltsék el.

Ha két fiatal úgy köt házasságot, hogy még mindegyik tanul, mind a maguk, mind a gyermek érdekében megfontolandó a gyermekvállalás idejének tanulmányaik végére történő áthelyezése. Csábító lehet a nagymama ajánlkozása, bevonása a gyermekgondozásba. Ám ne feledjük: nemcsak a házasság első 1-2 éve meghatározó a későbbiekre, hanem a gyermek életének első 1-2 éve is. Ekkor egyszerűen létszükséglet az anya állandó közelsége. Talán 16 év múlva könnyezi meg az anya – beteg kicsi gyermekét magához ölelve, átérzve, mennyire jólesik ez neki is, meg a gyermekének is – azt, hogy első, esetleg második gyermekével milyen kevésszer tudta ezt megtenni, pedig milyen sokszor szükség lett volna rá...

Egri Béla

Felhasznált irodalom: 1. L.J. Crabb Jr. – Kicsoda az ember? – Menedék Alapítvány, 1994 2. Dr. Ed. Wheat és Gloria Okes Perkins: Szerelemlről minden házaspárnak, KIA, 106.

Egy fiatal lány gondolatai

Annyi kérdésem lenne hozzád, de egyet sem tudok kimondani. Ebben talán, ebben az egyetlenegy dologban kedvedre teszek. Mi mindent meg nem próbáltál, hogy elhallgattass engem! Egyszer az arcomba is vágta az igazságot: miként akartál elhajtani, de semmi sem segített, annyira kapaszkodtam beléd, ragaszkodtam az élethez. Semmiképp nem akartad, hogy megszülessek. De megszülettem. Magányos győzelem volt ez. Megtudod nekem valaha is bocsátani? Vagy azt gondoltad, majd meglátjuk, ki bírja tovább? Ezért hagyta addig sírni, míg a szomszédok ki nem hívták a rendőrséget, mert nem bírták tovább hallgatni? Ezért nem simogattad meg a fejemet, ezért nem zártál soha a karjaidba? Talán ezért nem babusgattál? Nem kaptam tőled puszit, nem vigasztaltál, nem neveltél velem... Talán ezért nem veszekedtél velem soha igazán, mert magad is tapasztaltad, hogy a közömbösség is tud ölni? Emlékszel, milyen barátságtalan voltál, amikor

mások felköszöntöttek a születésnapomon és velem ünepeltek – velem, a te nem kívánt gyermekeddel? Neked pedig – ha őszinte vagy, elismered – eszedbe sem jutott, hogy ezen a napon születtem. Soha nem akartál engem, én erőszakoltam ki magamnak az életet – amely még mindig tart.

Mi lesz, ha most búcsút veszek az álmaimban élő édesanyámtól, attól az asszonytól, akinek puha, kitárt karjai vannak, és a kezei is nyitva vannak a számomra? Álmaim anyja olykor a te vonásaidat viseli, és arra csábít, hogy közeledjem hozzád. Amikor aztán eléd futok, lassan hátat fordítasz nekem, hogy ott álljak; nevelsz, míg meg nem fagy bennem minden. Miközben tanulom, hogy búcsút kell vennem az álomtól, egy másik viszont beteljesedik: Nézd a kitárt karjaimat, nézd a szívemet, mint ver. Szeretnek, és én élek és szeretek...

Neked talán sosem volt erre lehetőség. **Doris Reinthaler** (Ethos 96/3)

Egy kis derű

Gyermekszáj: Egy gyönyörű májusi napon a hegyek között autózunk. Minden szép, üde, zöld. Három és fél éves Dóri lányunk egyszer csak elragadtatva megszólal: Nézd! Fából van a hegy!

FELHÍVÁS

Várunk a gyülekezetektől, testvérektől házasság-család vonatkozású híreket, kapcsolódó érdemleges információkat, derűs történeteket, érdekességeket, hozzászólásokat, terveket, programokat.

Cím: Békehírnök
Szerkesztőség, Házasság-család megjelöléssel.

Köszönjük!

Átadták az Ökumenikus Missziói Központot a Pólus Centerben

Mint eső után a gomba, Budapesten úgy nőnek ki a földből az óriás áruházak: *Europark, Duna Plaza, Pólus Center*... Hatalmas áruválaszték, óriási távolságok, egy kisvárosra illő infrastruktúra, a jövő-menő vásárlók tízezrei, akik ha elfáradnak vagy megéheznek, betérhetnek egy étterembe, esetleg korcsolyázhatnak vagy a moziba megnézhetnek egy filmet. A kereskedelem és a pénz posztmodern Babel-tornyaiban az ember mindent megkap, amit csak szeme, szája megkíván. Egy valamit azonban nem: egy csendes zugot, ahol nyugtalan szíve békességre, éhező lelke táplálékra lel.

Most azonban jelentős változás történt ezen a téren, hiszen a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa a *Gránit Pólus Rt*-vel kötött szerződés értelmében megnyitotta egyházi, információs, spirituális és kulturális központját a Szentmihályi úton található megaáruházban. Az ünnepélyes átadásra október 30-án, csütörtök délelőtt került sor a magyarországi egyházak vezető püspökei és lelki-

pásztorai részvételével. Így jelen volt: *Dr. Harmati Béla* evangélikus püspök, *Dr. Bölcskei Gusztáv* református püspök, *Dr. Paskai László* esztergom-budapesti érsek, *Mészáros Kornél* mb. baptista főtitkár, *Csernák István* metodista szuperintendens, *Dr. Bóna Zoltán* az Ökumenikus Tanács főtitkára, valamint *Demján Sándor*, a Gránit Pólus Rt. elnöke, és *Somogyi Miklós* a Giant Média Kft. igazgatója. A felszólalások sorát a Gryllus-testvérek éneke és egy evangélikus fúvószenekar játéka tette színesebbé.

Amint a megnyitót követő sajtótájékoztatón az egyházvezetők elmondták, együttműködésük alapja az a missziói elkötelezettség, küldetéstudat, amely kilép a templom, az imaház és az intézményes egyház falai közül, s krisztusi szeretettel odafordul azokhoz, utána megy azoknak, akik távol élnek Istentől.

A továbbiakban tájékoztatást kapott minden jelenlevő a Missziói Centrum tevékenységéről, amely 3 fő részből áll:

1. *Könyv- és iratterjesztés*, amelynek keretében mintegy 15 egyházi és egyházi jellegű kiadó (köztük a Baptista Kiadó) könyveit, audio- és videokazettáit, CD lemezeit árusítják.

2. *Állandó lelkigondozói és információs jelenlét*. (Különösen hétvégeken, amikor mintegy százezer ember fordul meg a Pólus Centerben!)

3. *Rendszeres istentiszteleti, kulturális, tudományos és közösségi programok szervezése*.

A tevékenység első fő része már beindult, a második és harmadik szervezése folyamatban van.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy újabb lehetőség nyílt Krisztus evangéliumának hirdetésére. Az a reménységünk, hogy ezen a helyen is sokan felüldülhetnek lelkileg az isteni örömmel meghallása és olvasása által. Hiszen „nem csak kenyérrel él az ember; hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Mt 4:4).

Kolozs Nagy János

Bemerítés Székesfehérváron

A fehérvári fehérruhások mellett balról dr. Steve Booth misszionárius, jobbról pedig B. Mészáros Kálmán lelkipásztor látható

Október 19-én ismét bemerítési ünnepre került sor Székesfehérváron, ez évben immár másodszor. *Fóris Anikó, Tóth Erika, Jancsóné Gáspár Anikó, Rampasek Márta* és férje *László* arról tett bizonyosságot Isten és a gyülekezet előtt, hogy ezután az Urat kívánják követni minden körülmények között. Fehérruhás testvéreink, egy kivételével, hitetlen háttérből érkeztek. Miután megtértek, fokozatosan ismerték fel új feladataikat. Hárman közülük pedagógusként, a jövő nemzedék tanításában igyekeznek Krisztusban nyert hitüket kibontakoztatni, másikuk pedig a zenei pályán szeretné Isten adta tehetségét az alkotó dicsőítésére odaszánni. A hivatásos katonai pályát megjáró fiatal testvérünk pedig ezután „Krisztus jó vitézeként” kíván továbbszolgálni.

Örömnepünk egyik igehirdetője dr. Steve Booth testvér volt, aki mint az amerikai Déli Baptista Szövetség magyarországi képviselője, misszionáriusi munkájáról is tájékoztatást

adott. A szolgálatokba *Kónya József* és *Rác István* nyugalmazott lelkipásztorok is bekapcsolódtak. Az evangélizáló igehirdetést és az azt követő bemerítést *B. Mészáros Kálmán*, a helyi gyülekezet lelkipásztora végezte.

Fehérvári Hírnök

Bemerítés Felsőpetényben

Több éves szünet után ismét „megmozdult” a víz a bemerítő mendencénkben. Három fiatal pecsételte meg döntését az Úr Jézus példája és az újszövetség tanítása alapján – bemerítkezéssel is.

Ifj. *Dobisz Nándor* és *Tamás Tibor* a penci gyülekezetből, *Bartos Szabolcs* pedig a helyi gyülekezetből való. Mindhárman hívő családok gyermekei, akik egyrészt az otthon látott példa, másrészt a Szentlélek személyiségükre szabott meggyőző munkája nyomán tértek meg. Nándi és Tibi a toalmási táborban döntött még a nyáron. Szabolcs első igénje után egy évvel tudta a gyülekezet előtt is elmondani meggyőződését és bemerítkezési szándékát.

Az október 12-i ünnepi istentiszteleten *Vadon Sándor* körzeti presbíter hirdette Isten ígését, a bemerítést *Egri Béla* lelkipásztor végezte. A bemerítettekért ők ketten és *Kovács László* nyug. lelkipásztor imádkoztak.

E. B.

Testvéri óvás!

Több gyülekezetben felszólalt és iratokat osztott egy önmagát baptista evangélistának bemutató személy, név szerint

HORST SCHAFFRANEK.

Az Európai Baptista Szövetség németországi központjából kapott értesítés szerint nevezett személy nem baptista, hanem a gyülekezeteket bomlasztó tévtanító, az általa terjesztett írássok bibliaellenesek. Testvéreink kéri, hogy ne bocsátkozzunk vele (velük) beszélgetésbe és semmiképpen ne adjunk neki (nekik) lehetőséget felszólalásra vagy prédikálásra. Ugyanezt kérjük mi is. Testvéri és óvó szeretettel: a Szövetség vezetői

Az Európai Baptista Szövetség

új elnökének célkitűzései

Az Európai Baptista Szövetség (EBF) múlt hónapban Horvátországban tartott tanácsülésén kinevezett új brit elnök, **David Coffey** öt pontban vázolta fel azon célkitűzéseit, melyeket hivatali ideje alatt kíván megvalósítani.

1. „Megígérem, hogy az elnyomottak hangja leszek.” Az európai hívőknek tudatában kell lenniük, hogy Európa és a Közel-Kelet számos országában fel erősödőben van a vallásos intolerancia a falak és vasfüggönyök leomlása ellenére.

2. „Megígérem, hogy a mi európai baptista családuknak felkutatom a fiatal vezetőket.” Coffey és **Karl Heinz Walter**, az EBF főtitkára egész Európából szeretne fiatal baptistákat bevonni a Szövetség munkájába. „Gyülekezeteink létezésének baptista útját legjobban úgy tudjuk továbbvinni, ha bevonjuk ezeket a fiatalokat, akik sajátos módon osztják meg az evangéliumot, és akiknek mi is átadhatjuk mindazt a bölcsességet és tapasztalatot, melyet Istentől nyertünk hosszú évek során” – mondta Coffey.

3. „Megígérem, hogy az egység munkálója leszek.” Az európai baptistáknak nem a fenyegetést kell egymásban látniuk, hanem ajándékként kell egymásra tekinteniük. Ez persze nem azt jelenti, hogy valamiféle nyájas egység van közöttünk, melyben elhanyagoljuk különbözőségeinket, hanem törekednünk kell egymás kölcsönös megértésének elősegítésére” – tette hozzá Coffey.

4. „Megígérem, hogy minden alkalmat megragadok az egyház látásának szélesítésére.” Isten azt akarja, hogy az EBF szívébe beleférjen az egész világ – mondta Coffey.

5. „Megígérem, hogy a Jó Hír hordozója leszek.” Egymás kölcsönös bátorításának egyik módja Isten igéjének olvasásában és annak követésében rejlik – mondta az elnök.

Az EBF találkozó résztvevőit ugyanakkor emlékeztette a 17. századi brit miniszter **Richard Baxter** szavaira, aki azt mondta: „Krisztus nem vezet keresztül bennünket sötétebb helyeken annál, ahol Ő előzőleg ne járt volna; és annak, aki Isten országába jön, be kell lépnie ezen az ajtón.” Nagyon sok EBF-hez tartozó férfi- és nőtestvér követte és követi Krisztust sötét helyekre. Nekünk pedig követnünk kell hitünk példáját, bátorságukat és állhatatosságukat, nem elcsüggedve jelenlegi zarándokutunkon – fejezte be David Coffey. (EBPS)

F. A.

HIRDETÉSEK

AZ ALIÁNSZ imahét programja 1998 januárjára megrendelhető az Evangéliumi Aliánsz címen: 1068 Budapest, Felső Erdősor 5. A programot füzet formában nyomtatjuk és szívesen küldjük annyi példányban, hogy minden látogatónak kézbe adható legyen. A küldemény térítésmentes, a kiadásokra önkéntes adományokat köszönettel fogadunk a fenti címre.

SZIGETSZENTMIKLÓSON a Minta lakótelepen 62 m²-es luxus öröklakás fűtött garázzsal, telefonnal eladó. Érdeklődni lehet: (06-1) 283-3129 telefonon. Szűcsné.

KÉT ÁPOLÓNŐT és két gondozónőt sürgősen felvennénk a hamarosan nyíló „Nyugdíjas Lelkészotthonunkba”. Ezenkívül két takarítónőt, valamint ételmezésvezetőt és könyvelőt is alkalmaznánk: Sarepta Ev. Szeretotthon - 1029 Budapest, Báthori L. u. 8. Tel: (1) 176-8590. – Vidékieknek szállást biztosítunk! – „Kérjük az aratás Urát: küldjön munkásokat!”

MINDENNEMŰ RÉGISÉGET, hagyatékot megveszek. Szlepák Károly: Tel.: (06-1) 292-6139 de. 9-ig és este 22-től, vagy pedig a 06 (20) 726-325-ös rádiótelefon.

KAZETTAJÁNLAT KARÁCSONYRA „Örvendj világ!” (A Baptista Ifjúsági Kórus és a Harangkórus szolgálatával). Ára: 580 Ft.

Válogatott versek (Gyülekezetben szavalható szép versek avatott tolmácsolásban). Ára: 380 Ft.

Köszönetnyilvánítás

Isten előtt hálás szívvel köszönjük a gyülekezeteknek és egyéneknek azokat az adományokat, amelyeket a bekölcei imaház építésére küldtek. Kívánjuk a jó Isten gazdag áldását életükre. (2Kor 9:8)

A Bekölcei Baptista Gyülekezet vezetősege

MEGHÍVÓ

a Központi Énekhar hangversenyeire.

Idén, a fennállásának

40. évfordulóját ünneplő

Baptista Központi Énekhar az alábbi időpontokban végez szolgálatot:

December 6-án 17 óra - Bp. - Nap utcai imaházban - egyházzenei hangverseny.

December 13. 17 óra - Újpesti imaház - Kodály emlékhangverseny.

Mindenkit szeretettel várunk.

MEGHÍVÓ

A budafoki baptista gyülekezet ifjúsága nagy szeretettel vár minden fiatalat a december 6-án, szombaton 9 órai kezdettel tartandó Ifjúsági Napjára, amelynek témája:

A SZOLGÁLAT.

Este 6 órakor evangélizációt tartunk.

AKIK HAZAMENTEK

OROSHÁZA - SZENTETORNAYA: Szeptember 29-én vettünk búcsút **Rapcsányi Gábor** testvértől a szentetornyai temetőben. Testvérünk Kiskunhalasról származott el erre a vidékre. Közlekedési baleset következtében súlyos állapotban került kórházba, ahol nem sokkal azután elhunyt. 63 évét kapott a Teremtőtől a földi életre. Temetése ritka bizonyosságtételi lehetőség volt Szentetornyán. Igével Szlovák Tibor lelkipásztor szolgált 1Sám 20:1-3 alapján: „...csak egy lépés választ el a haláltól”.

BÉKÉS: Október 7-én temettük **Gaál János** testvért, akinek 73 évét adott Isten e földi létre. De örökkévaló életet nyert Megváltójától 51 évvel ezelőtt – megtérése által. Amíg csak tehette, mindig buzgó imádkozó volt a gyülekezetben. A ravatalnál Szlovák Tibor lelkipásztor hirdette az ígét, a sírnál Papp József nyugalmazott lelkipásztor szolt a feltámadás reménységéről.

KÖRÖSTARCSA: Somogyi Imréné testvérünköt október 16-án vettünk búcsút, akit 78 éves korában hívott haza az Ur e földi létből. A temetésen részt vett népes családi köre, gyermekei, unokái és dédunokái – akikért oly sokat imádkozott naponként. Vajon közülük ki foglalja el majd elköltözött testvérünk helyét kicsiny gyülekezetünkben?

MISKOLC: Szabó Antal testvérünköt szeptember 5-én vettünk búcsút 87 esztendőskorában. Amíg egészsége engedte, minden gyülekezeti alkalmon részt vett; az imaórán elsőknek imádkozott, az imaházba is elsőnek érkezett. Hajdúböszörményben, ahol született, megtért és fiatal éveit töltötte, énekel az énekarban, a zenekarban több hangszeren is játszott, örömmel tett bizonyosságot, ígét hirdetett. Szolgálatkészsége minden területen példás volt ifjú korától élete végéig.

Vigh Józsefné Csipes Mária testvérünket hirtelenül szőlította el közülünk az Úr 63 évesen. Gyászistentisztelete október 14-én volt, amelyen a vigasztalás ígét násza: Balog Miklós, gyülekezetünk ny. lelkipásztora hirdette Máté 24:40-43 alapján. „Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!”

BÉKEHÍRNÖK

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Felelős szerkesztő:

Kolozs Nagy János

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1062 Budapest VI., Aradi u. 48.

Telefon: 332-7985; Fax: 331-0194

Csekk számlaszám: 11706016-22163851

Egyéni előfizetési díj: negyedévre 490 Ft,

félévre 980 Ft, egy évre 1960 Ft

Csoportos előfizetési díj: negyedévre 420 Ft

félévre 840 Ft, egy évre 1680 Ft

Egyes szám ára: 35 Ft

Kéziratot nem őrzünk meg és

nem adunk vissza.

Tördelés: **TIBOGRAPHIA STUDIO**

Tel.: 250-3564 Felelős vezető: Kerti Tibor

Nyomatás: **MA-MO Kft.** Tel.: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256